

*amitől persze az embernek még nem
muszáj mindjárt úgy megindulnia,
összegörbednie, majd kibúznia
magát, utánoznia égitesteket,
vagy mert ilyesmit diktál neki egy ima.
Meg különben is, kora délután van.
És még mindig ragacsos a szembéjam.
Az ember, lévén innen a végen,
és túl az elején több mint jóval,
orrnyergére és fülére illeszti
fehér zselékeretes szemüvegét,
mely nyomban ráporcosodik a busa
szemöldökére, csontja majd' kibuggyan,
s a hangja megrepedezik, ám a
rendelésre csak azért sem megy el;
ellenben megmakacsolja magát, akár
egy öszvér. Kővé dermed egy kád sárban.
Sötétedvén aztán jegyzetelni kezd,
betűi a homályban elrāncosodnak,
iratkozik ki a világból egyszóval,
megválva dögös kis élősködőtől.
Vagy épp velük tart, költöztetőivel.*

BÖNDÖR PÁL

Műfajok útvesztője

*Gondolatok a szótárban:
Egyet gondolsz, mást mondasz,
valami harmadikat írsz le.*

*Egy napon azt mondják,
vegyészmérnök lettél,
készíthetsz arcpomádét
vagy orvosságot.*

*Azt mondják,
bevezetheted az áramot a házba,
azt mondják,
kiveheted a vakbelemet.*

*De nem ahogy éppen
az eszedbe jut,*

*hanem ahogyan azt a szabályzat
előírja.*

*Azt mondják, tervezhetsz házat,
azt mondják revízió alá
veheted a költségeket,
hogy az a ház mégse
éppen olyan legyen,
amilyennek megtervezték.*

*Egy napon eszedbe juthat,
hogy a szavakkal, mondatokkal,
melyek nem hagynak nyugodni,
kezdesz valamit.*

*Senki nem mondja,
hogy vágiál bele. Ha mégis,
abban sincs sok köszönet,
csak még jobban zavarba hoznak:
mindenki mindent
másképpen képzel el.*

Velencéig sem

*Hova jártunk volna
bevásárolni, felöltözködni,
ha Trieszt nem kerül
Olaszországhoz?*

*Trieszt volt Olaszország,
még Velencéig sem
merészkedtünk soba.*

*Milánóról, Torinóról,
Firenzéről,
melynél szebb város nincsen,
vagy Rómáról,
ahova minden út vezet,
esetleg Nápolyról,
melyet látni kellett volna,
majd meghalni,
nem is beszélve.*

*Naponta kiürítettük az üzleteket,
A triesztiek nem bánták,
hogy barbár hordák
kószálnak és koszolnak a városukban,
hiszen megtelt a pénztáruk.*

